

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۶/۰۴/۲۷

عبدالباری جهانی

گرگین او میرویس:

تاریخی متون مور ته د کندهار او شاوخوا سیمو له خلکو سره د گرگین د چلند په باره کې ډېر لږ تفصیل راکوي خو په دې یوه خبره کې ټول په یوه عقیده دی چې گرگین او د هغه عسکرو د خلکو د سر، مال او ناموس د خوندي کولو رعایت نه کاوه او خلک یې په ډېر لږ وخت کې دونه په عذاب کرل چې هر گری یوه لوی بنورین ته تیار ول. که څه هم چې کندهار ته د گرگین د رسېدلو په وخت کې د ښار خلک آرام ول او د کوم بنورین او نافرمانی څرگندي نشی نه لیده کېدلی.

ځینې منابع له خلکو سره د گرگین او د هغه د افرادو د بد سلوک په برخه کې د مذهبی تعصب مسله طرح کوي او وایی چې گرگین او د هغه پوځیان نصرانیان ول او د کندهار او شاوخوا خلکو کرکه ورڅخه درلوده. مرعشی، مجمع التواریخ ص ۴

مرعشی لیکي چې د شاه حسین په زمانه کې د کندهار بېگلر بېگي یعنی امیر الامراء د گرجستان یو والي زاده گرگین خان وو او د اوو اتو زرو گرجي محافظینو سره د کندهار د قلا، زمینداور، بست او شال و مستونگ، فوشنج (پنښین ج) د غلجیو قلات، د بلوڅو قلات، گرشک، فراه او اسفزار (اوسنی شینډنډ ج) تر سرحده پوري فرمان فرما وو. څرنګه چې گرجیان ټول نصرانیان ول نو پر مسلمانانو باندي د هغوی حکومت ډېر دروند تمام سو. . . هغوی د کندهار شاوخوا علاقو په تېره بیا افغانانو پر ناموس باندي تېری کاوه. او چې میرویس به گرگین ته هرڅه ویل هغه به نه منل بلکه دا یې د میرویس سرکښی ګڼله. څرنګه چې میرویس او د افغانانو فرقي سني مذهب دي نو د قزلباشو د حکومت څخه یې سخت نفرت درلود او د گرجیه فرقي له حکومت سره یې دا نفرت دوه چنده سو. هغه کتاب ص ۳-۴

دا مو باید په نظر کې وي چې کندهار او په هغه پوري مربوطي علاقې یوازي له دې امله اصفهان ته مهمې نه وي چې د مغلي هند سره پر سر حد یې قرار درلود بلکه کندهار، د ستراتیژیک موقعیت ترڅنګ، دونه زیات تجارتي او اقتصادي اهمیت درلود چې نه صفوي دربار او نه د مغلي هند حکومت پر هغه باندي سترګي پټولای سوای. دغه علت دی چې دا ښار او شاوخوا علاقې په نېژدی یوه نیمه سدی کې د هند د مغلي واکمنانو او د اېران د صفوي رژیم ترمنځ څو ځله لاس پر لاس سو او نيزدې لس ځله قلا بند سو. کامبريج هستوري آف اینډیا په دې باره کې لیکي:

« که څه هم چې د اېران دربار په دغه وخت کې د ډېرو سختو داخلي او خارجي مشکلاتو سره مخامخ وو: په شمال او شمال ختیځ کې قوي ګاونډیانو روسیې او ترکیې له ایران څخه ښارونه او بندرونه لاندي کړي او حتی لوی ایالتونه یې تهدیدول؛ مګر د کندهار ښار او په هغه پوري مربوطه پراخه سیمه ځکه اصفهان ته ډېره مهمه وه چې د ایران او هند ترمنځ د تجارت لویه لاره له دغه ښار څخه تېرېده. یو ځل خو په توکرانو او قیمتي ډېرو بار زر اوبان د کندهار له لاري اصفهان ته ورسېدل او په اصفهان کې د دغو مالونو بیه په سلو کې ۱۵ را ولوېده. که څه هم چې اېران ته زیاتره مالونه د سمندر له لاري ورتلل خو د کندهار له لاري هم دونه مالونه ایران ته تلل چې صفوي دربار له خپلو ټولو ستونزو سره سترګي نه سوای ورباندي پټولای. مګر د اووه لسمې پېړۍ په وروستیو شپو ورځو او د اته لسمې پېړۍ په لومړیو کلونو کې بلوڅانو او پښتنو دومره بنورښونه وکړل چې د کندهار د سیمې امنیت یې له منځه یووړ. »

د پاڼو شمېره: له 1 تر 6

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پټه له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خبر و لولی

او يوه انگليسي تاجر وليکل چې لاري بندي دي او د مالونو خرڅلاو مشکل سوی دی. هغه هندي مالونه چې د فراه او سيستان او کرمان او بيا اصفهان او نورو ښارونو ته ورل کېدل او دغه راز هغه مالونه چې د هرات له لاري خراسان ته ورل کېدل تقريباً ټول د کندهار له لاري څخه تېرېدل او بيا د فراه هرات له لاري ايران ته رسېدل.

The Cambridge History of Iran Vol6 P 475

دا وخت د کندهار او شاوخوا قبایلو، چې اکثريت يې غلجي وه، مشرتوب د ميرويس خان په لاس کې وو او د کلانتر مقام يې درلود. هيڅ تاريخي متن مور ته د ميرويس خان د زېږېدلو او حتی د مړينې دقيقه نېټه نه راکوي. تاريخي متون مور ته نه وايي چې ميرويس خان د دغه قومي مشرتابه په وخت کې ځوان وو او که سپين ږيری. البته د کروزيښکي له خاطر اتو څخه چې وايي هغه يو هوبنيار او کاردان سړی وو. افغانانو د هغه اطاعت کاوه. د هندوستان له اوسېدونکو سره يې ډېره زياته علاقه درلوده. ډېر زيات دولت مند سړی وو. سفرونه يې کول. ډيرې گټې کړي وې او ډېر زيات مال يې جمع کړی وو، مور دونه ويلاى سو چې هغه به د پاخه عمر څښتن وو.

گرگين خان کندهار ته له رسېدلو سره سم د ميرويس خان سره مخامخ سو او داسې ښکاري چې هغه د کندهار او شاوخوا سيمو په پوځي، سياسي او قومي چارو کې يوازي پر ميرويس خان باندې حساب کاوه. مرحوم بېنوا مور ته د تاريخ سلطاني په حواله وايي چې ميرويس خان پخپله نکاه او کامل تدبير گرگين خان ځانته جلب کړ او گرگين خان داسې وگڼله چې ميرويس خان د ده له صميمي همکارانو څخه دی؛ څوچې لږ وروسته، د گرگين په مشوره اصفهان ته ولاړ او له هغه ځايه څخه يې د پښتنو د مشرتوب خط راوړ. بېنوا، ميرويس نيکه ص ۳۶

البته کروزيښکي په دې عقیده دی چې گرگين له لومړۍ ورځې ميرويس ته د شک او ترديد په سترگه کتل او وروستيو پېښو وښودله چې د کروزيښکي عقیده پر ځای وه.*

* کروزيښکي ليکي چې گرگين خان ليدله چې ميرويس د اصفهان د حکومت د اوامرو اطاعت کوي او د هغه مال او دولت او نفوذ ته يې د کيني او حسد په سترگه کتل. له گرگين سره دا طمع پيدا سوه چې په کوم چل به د ميرويس څخه مال او دولت غصب کړي او د هغه نفوذ به کم کړي او حتی د هغه سپکاوی به وکړي. ځکه يې نو ميرويس خپل حضور ته ور وباله او ډيرې غوړې خبرې يې ورته وکړې. ښه يې ونازوه او د ځان له طرفه يې هغه ته اطمينان ورکړ. بيا يې نو ميرويس ته وويل چې ته يو هوبنيار او په کارونو پوه سړی يې نو زما نيت دی چې تا د ځينو مهمو چارو لپاره اصفهان ته ولېږم. ميرويس ته يې راز راز وعدي ورکړې او د هغه په زړه کې يې ډيرې هيلې پيدا کړې. کروزيښکي ص ۱۸

کله چې سړی اصفهان ته د ميرويس له رسېدلو څخه وروسته پېښو ته گوری نو يقين پيدا کوي چې د کروزيښکي عقیده پر ځای وه او گرگين له لومړۍ ورځې ميرويس خان ته ښه نيت نه درلود.

گرگين په کندهار کې، د ميرويس خان سره د سلوک غوره کولو په برخه کې، دوي لاري درلودلې. يا يې بايد د ميرويس په مرسته پښتانه اېل کړي او د ايران په مقابل کې يې د مقاومت زنی له منځه وړی وای او يا يې بايد تر هرڅه مخکې پخپله د ميرويس خان چاره کړي او له منځه اېستلی وای او بيا يې نو خپل پلانونه عملي کړي وای. دا چې هغه دوهمه لاره غوره کړه او ميرويس خان ته يې وويل چې ته يو هوبنيار سړی يې او تا بايد د ځينو مهمو کارونو لپاره اصفهان ته ولېږم (تاريخ سياح ص ۱۸) د دې معنا دا ده چې لومړنی لاری يعني د پښتنو په مقابل کې د ميرويس ملگري کولو پلان کار نه دی ورکړی. ميرويس د گرگين په خوله اصفهان ته روان سو او گرگين په هغه پسې مکتوب واستاوه او د اصفهان دربار ته يې وليکل چې ميرويس يو سرکښ سړی دی او که اصفهان خپل خیر غواړي نو هغه دي هلته يا مړ او يا دي يې په هغه وطن کې د تل لپاره بندي کړي.*

* مرحوم عبدالروف بېنوا د ميرويس نيکه په نوم کتاب ۳۶ مخ کې د تاريخ سلطاني د کتاب د ۷۱ مخ په حواله ليکي چې د کندهار بيگلر بېگي گرگين، ميرويس خان د دې لپاره اصفهان ته واستاوه چې هلته يې په دربار کې قدر او قيمت زيات سي او هغه چې له اصفهان څخه راستون سو نو د گرگين په مصلحت د فارس د حکومت له خوا د پښتنو د مشر په توگه مقرر سو. بېنوا ليکي چې ميرويس له گرگين سره ډېر ښه روابط درلودل او هغه به د ليري

پرتو ځایونو د مالیاتو ټولولو وظیفه میرویس ته سپارله. مرحوم بېنوا وروسته په ۳۷ مخ کې د ملیسن د افغانستان تاریخ په حواله لیکي چې میرویس یوه ډله پښتانه مشران د گرگین د ظلمونو د لاسه د شکایت کولو په منظور اصفهان ته واستول؛ مگر په اصفهان کې چا د هغوی پر شکایتونو غور ونه نیوی او درباریانو هغوی صفوی شاه حسین ته د یاغیانو په حیث معرفي کړل. نو شاه حسین هم ورباندې په قار سو او دوی یې ناهیلی کندهار ته واستول. ملیسن ص ۲۱۳

البته ملیسن هم د خپلې دې ادعا لپاره کوم تاریخي استناد نه دی ذکر کړی او په نورو تاریخي کتابونو کې هم د دغه راز او پېښی یاونه نه ده سوي. مرحوم بېنوا وروسته لیکي چې کله گرگین له دې عریضې څخه خبر سو میرویس خان یې له پاچا سره په دښمنۍ کولو تورن کړ او له خپلو ملگرو سره یې نظر بند اصفهان ته واستاوه. په دې حساب نو گواکي میرویس خان دوه ځله اصفهان ته تللی او یو ځل یې پښتانه مشران، د شکایت کولو لپاره، اصفهان ته لېرلي دي. په داسې حال کې چې تقریباً ټول تاریخي متون مور ته وایي چې هغه یوازې یو ځل یا پخپله او یا د گرگین په حکم اصفهان ته تللی او له هغه ځایه کندهار ته ستون سوی دی او وروسته د کندهار او شاوخوا سیمو د آزادۍ په فکر کې سوی دی.

مرحوم پوهاند عبدالحي حبيبي په خپل کتاب تاریخ مختصر افغانستان ۲۴۳ مخ کې لیکي چې میرویس خان څلور ځله اصفهان ته ولاړ او صفوي دربار ته یې د گرگین خان د ظلمونو له لاسه شکایت وکړ او یو ځل شاه حسین پخپله ورته وویل چې زه پخپله د گرگین څخه په وېره کې یم او پر هغه باندي زما فرمان نه چلیري. البته نه تاریخي متونو اصفهان ته د میرویس څلور ځله تلل ثبت کړي دي او نه میرویس د گرگین له لاسه د څلور ځله شکایت کولو امکان درلودلای سوي. او دا هم چندانې ممکنه نه ده چې د ایران شاه دي، یوه پردي استازي ته، په دونه څرگنده توگه د خپل یوه بیگلر بیگي په مقابل کې خپل عجز او کمزوري وښيي.

میرویس خان په اصفهان کې ډېر ژر پوه سو چې هغه تر نظارت لاندې دی او ښایي وضع یې تر دې هم خرابه سي. هغه د خپل ځان د ژغورلو په فکر کې سو؛ خو له نېکه مرغه چې د اصفهان د دربار کمزوریو، بې اتفاقیو او رشوت خوریو ته ډېر ژر متوجه سو. سمدستي یې په عالي رتبه مقاماتو کې د شالونو او گران بها سوغاتونو او پیسو په ویشلو پیل وکړ. لومړی یې د اعتمادالدوله زړه په تحفو او رشوتونو رانیوی او وروسته د اصفهان د دېوان بیگي خسروخان، د گرگین وراره کورته ورغی. هغه ته یې هم ښې گرابنېا تحفې ورکړې او په ډېر لږ وخت کې یې د دربار په هره ډله کې نفوذ وکړ. د خسروخان په کور کې یې د گرگین دونه صفت وکړ چې هغه ورته هگ پک سو او خپل اکا ته یې ولیکل چې دونه ښه دوست یې څرنگه وریا له لاسه ورکړی دی. خو میرویس د اعتمادالدوله په کور کې، چې د گرگین او د هغه د وراره مخالف وو، د گرگین په باره کې داسې خبرې وکړې چې د ایران دربار یې له هغه څخه ووبراوه او د هغه نیتونو ته یې بدبین کړ. تاریخ سیاح ص ص ۱۸-۱۹

میرویس خان اعتمادالدوله دومره د ځان طرفدار کړ چې هغه یې شاه حسین صفوي ته شفاعت وکړ او ورته وي ویل چې گرگین له میرویس سره صرف د شخصي دښمنۍ او اغراضو له امله هغه اصفهان ته لېرلی دی. شاه حسین هم میرویس عفو کړ او میرویس له دغه فرصت څخه گټه واخیسته او لږ وخت وروسته د حج د فریضې د ادا کولو لپاره مکې معظمې ته روان سو.

کله چې میرویس مکې معظمې ته ورسېدی هلته یې سمدستي له سني علماوو سره وکتل. هغوی ته یې وویل چې دی د یوه داسې هیواد څخه راغلی دی چې تقریباً ټول اوسېدونکي یې سني مذهب مسلمانان دي او څه وخت کیري چې پر دوی باندي د عجم پاچاهان مسلط سوي دي. هغوی پر مور باندي بېجده زیات ظلمونه کوي او اوس یې یو ظالم او بې ایمانه حاکم د یوه لښکر سره د دوی د ارادې په خلاف هلته گمارلی دی. حاکم او د هغه پوځ د شرعي خلاف کارونه کوي او زموږ پر ناموس باندي تېری کوي. زموږ ماشومان را څخه تښتوي، گرجستان ته یې وړي او هلته یې د غلامانو په څېر خرڅوي او زموږ ښځې په زور په نکاح کوي.

میرویس خان له سني علماوو څخه استفتاء وکړه چې آیا شرع مور ته اجازه راکوي چې توري ته لاس واچوو او له هغوی سره جگړه وکړو؟ او که جگړه ورسره وکړو زموږ جنگ ته جهاد ویل کېدلای سي؟ اوکه په دغه لاره کې ووژل سو نو مور به شهیدان یو او کنه؟ . . . تاریخ سیاح ص ۲۰

د مکي معظمي علماوو او مجتهدينو ميرويس ته فتوا ورکړه چې د هغه اولس له خپل مذهب څخه د دفاع حق لري او د ضرورت په وخت کې وسلې ته لاس اچولای سي. ميرويس خان په اصفهان کې رشوت خورو مقاماتو ته تحفي او سوغاتونه ورکړل او دربار ته د نيژدې کسانو زرونه يې دونه رانيول چې په لږ وخت کې د ملکي چارو د مصلحت په شورا کې شامل سو. تاريخ سياح ص ۲۱

اعتمادالدوله هغه ته خط ورکړ او ورته وي ويل چې که چيري گرگين خان له تا سره بد وکړي نو ته شاهي دربار ته عرض کولای سي او له هغه څخه به تحقيقات کيږي اود دې ترڅنگ د گرگين وراره خسروخان هم خپل اکا ته وليکل چې پاچا د ميرويس خان خواته توجه کړې ده . د هغه قدر يې کړی دی. نو ته هم د هغه قدر وکه ځکه چې پاچا پخپله ميرويس کندهار ته لېږلی دی. هغه کتاب ص ۲۴

ميرويس خان په اصفهان کې د اوسېدنې په وخت کې د خپلو حرکاتو او خبرو په وخت کې د دونه فوق العاده احتياط څخه کار واخيست چې په دربار کې يې د هر چا له زړه څخه دا شک ليري کړ چې هغه به گوندي په زړه کې څه بد خيالونه او نيتونه لري. هغه په اصفهان کې ډېر زيات پاته سو او وطن ته يې د ستنېدلو په برخه کې هيڅ ډول احساسات نه بنودل او حتی کله کله چې به يې د اصفهان د ودانيو او بني آب و هوا ستاينه کوله نو تل به يې ويل چې غواړي خپله کورنۍ اصفهان ته ورسره راولي.

History of the Late Revolutions of Persia Vol 1 PP 172-173

په اصفهان کې د ميرويس د هستوگني په وخت کې يوه په زړه پوري پېښه وسوه چې هم يې ميرويس خان ته د عالي رتبه مقاماتو حتی له شاه حسين سره د خبرو کولو زمينه برابره کړه او هم يې ميرويس خان ته وبنودله چې د ايران دربار ترکومي اندازې په خرافاتو کې ډوب او ضمناً وپري څومره غلبه ورباندي کړې ده.

په دغو وختونو کې د روسيې دربار د ايران دربار ته د اسراييل اوري **Israel Orii** په نوم يو ارمني اصله، چې د ايران په شمال کې زېږېدلی وو، د سفير په توگه مقرر کړ. دا سړی د کافي پلورلو تاجر وو. فرانسې، ايټاليې او جرمني ته د کافي د خرڅولو لپاره تللی وو او سفرونه يې کړي وه. په اروپا کې يې بېلو بېلو دربارونو ته لاره پيدا کړې وه او بالاخره يې د ماسکو په دربار کې دونه حيثيت او اعتبار پيدا کړی وو چې قسطنطنيې ته يې د مذاکراتو لپاره واستاوه. هغه دغه ماموريت په ښه توگه سرته ورساوه او په بدل کې يې د روسيې له امپراطور څخه وغوښتل چې که يې چيري په ايران کې سفير کړي. د روسيې امپراطور د هغه غوښتنه ومنله او څرنگه چې د ايران دربار له سفيرانو څخه محصول نه اخيست نو ده هم، په لږ وخت کې د شته من کېدلو په منظور، ډېر زيات مالونه ورسره واخيستل. سفير په لاره کې د روم او ويانا څخه هم مکتوبونه ورسره واخيستل او ډېر زيات ارمنيان او روسان يې ورسره ملگري کړل او د ايران پر لور يې حرکت وکړ. څرنگه چې له يوې خوا له ده سره ډېر زيات کسان ملگري ول او له بلې خوا يې په خپل يوه تم ځای شماخي کې ويلي وه چې دی د ارمني پاچاهانو له نسله دی او اوس هم گواکي د ارمنستان د پاچهۍ دعوه لري. د ايران دربار دونه خرافي وو چې له هر شي څخه يې ځانته په لوی لاس بلا جوړوله نو د دغه سفير د نيت په باره کې يې له مشاورينو سره خبرې پيل کړې. د فرانسې سفير، چې د صفوي دربار په دې اندېښنو خبر وو او دا يې د خپل هيواد په گټه بلله چې د ايران اړيکي له يوه بل اروپايي هيواد سره خرابي يا لږترلږه کم سي. هغه د ايران درباريانو ته وويل چې که تاسې د دغه سفير نوم ته متوجه سي او هغه ته لږڅه تغيير ورکړی نو له هغه څخه **Il Sera Roi** جوړيږي يعني « زه بايد پاچا سم »

دا وخت ميرويس په اصفهان کې وو او د هغه په سر کې دونه ماغزه وه چې د ايران د دربار ټولو وزيرانو په گډه نه درلوده. هغه خپل عقل دې ته متوجه کړ چې د ايران په څېر يوه لويه پاچهۍ د څومره ساده او خرافي شيانو څخه وپريزي. **Ibid pp 172-178**

ميرويس له دې فرصت څخه ښه گټه واخيستله. هغه په دربار کې د گرگين خان له رقيب اعتمادالدوله سره ارتباط ټينگ کړ او هغه ته يې وويل چې له ارمني اصله سفير سره د گرگين خان وراره ملگري دی. د روس امپراطور غواړي چې د دغه سفير له لارې د ايران په ارمنيانو کې نفوذ وکړي. هغوی ولمسوي څو د ايران څخه د آزادۍ اخيستلو بيرغ پورته کړي. گرگين خان د خپلو گرجي لښکرو سره په کندهار کې تيارناست دی. هغه به له وضع څخه استفاده وکړي او که په خپل سر او يوازي د خپلو گرجي عسکرو په وسيله لوی بشورښ جوړ نه کړای سي نو ښايي

د هند له امپراطور سره لاس یو کړي او کندهار ورتسليم کړي. په هغه صورت کې به ایران له ډیرو زیاتو داخلي او خارجي دښمنانو سره مخامخ وي او دمشکل چاره به ډېره ورته گرانه وي.

د میرویس دې خبرو او مشورو دونه تاثیر وکړ چې ځینې مقامات یې په ریشیتیا وارخطا کړل او ځینو له گرگین سره د خپلو ذاتي دښمنو له امله د صفوي پاچا غوړونو ته دغه خبرې ورسولې او اعتمادالدوله هم د ایران پاچا په دې قانع کړ چې د گرگین د دسیسو د شنډولو لپاره باید چې میرویس کندهار ته واستول سي. پاچا د ټول دربار په مخ کې هغه ته خلعت او فاخره جامې ورکړې او هغه ته یې تر پخوا د ډېر زیات واک او صلاحیتونو سره کندهار ته واستاوه
* Ibid pp 176-183

* مرحوم بېنوا، په خپل کتاب هوتکي ها کې، د جنگ افغان و پارس د کتاب په حواله، لیکي چې کله میرویس له اصفهان څخه د کرمان او سیستان له لارې د کندهار پر لور حرکت وکړ نو په لاره کې په هر کاروانسرای او نظامي قلا کې په عسکري تشریفاتو او عسکري میوزیک د هغه هرکلی کېدی. هوتکي ها مخ ۳۹

او همدغه عبارت د میرویس نیکه په نوم کتاب کې مخ ۵۷ کې هم راوړي. البته نه د جنگ افغان و پارس د کتاب دا خبرې په کوم معتبر تاریخي اثر کې راغلي دي او نه چندانې د وخت له واقعیتونو سره سر خوري. مرحوم بېنوا له دې سره سم د قاضي عطاءالله خان د پښتنو تاریخ لومړي ټوک پر ۵۲ مخ حواله ورکوي او وايي چې کله میرویس خان د افغانستان خاوري ته داخل سو نو په هر تم ځای کې یې د قبایلو د مشرانو سره کتل او د خپلو آښده پلانونو او اقداماتو په باره کې یې جرگې ورسره کولې. په داسې حال کې چې میرویس د کرمان او سیستان له لارې کندهار ته ولاړ؛ او دا سیمې ټولې د ایران د حکومت او په تېره بیا د میرویس خان د لوی رقیب گرگین تر لاس لاندې وې او د میرویس لپاره دا فرصت نه وو چې د قبایلو له مشرانو سره دي د گرگین پر ضد جرگې مرکې وکړي. او له بلې خوا میرویس د گرگین د وژلو تر شپې پورې د هغه په مقابل کې نه هیڅ ښکاره اقدام کاوه او نه یې دا توان په ځان کې لیدلی. ځکه یې نو هغه په چل او د مېلمستیا یا د بلوڅو د ښورښ په پلمه له ښار څخه وایست او یې واژه. او پرته له دې چې د میرویس خپلو ملگرو ته تلفات ورسیري ځان یې د تل لپاره له یوه لوی دښمن څخه بېغمه کړ.

تاریخي متون مور ته، په دقیق ډول، نه وایې چې میرویس کله اصفهان ته واستول سو. په اصفهان کې څونه موده پاته سو او له اصفهان څخه د راستنېدلو څخه څونه وخت وروسته د ایران د صفوي رژیم او په تېره بیا په کندهار کې د هغه د ظالم حکمران گرگین څخه د قوم او وطن د ژغورلو او آزادولو پلان طرح او عملي کړ. دونه پوهېدلای سو چې میرویس خان باید د خپل دې عالي مقصد د پوره کولو لپاره ډېر پټ او په ډېره هوښیاري عمل کړی وي چې د یوې لویې سیمې د بېگلرېبېگي او د یوه لوی پوځ د جنرال د وژلو نقشه یې په داسې توگه عملي کړې وي چې تر پایه پورې یې خپلو دښمنانو ته نه د ځان په مقابل کې د اقدام کولو پلمه په لاس ورکړې او نه یې گرگین ځان ته بدبین کړی وي.

په دې کې شک نسته چې گرگین به کندهار ته د میرویس د ستنېدلو او په اصفهان کې د هغه د قوي رقیب اعتمادالدوله د ملگري کېدلو له امله سخت په غوسه وو؛ مگر څرنگه چې په پایتخت کې یې نفوذ له لاسه ورکړی وو نو د خپل قوي حریف د له منځه وړلو لپاره یې په ښکاره هیڅ ډول اقدام نه سواي کولای. لاکهارت انقراض سلسله صفویه ص ۱۰۱

دا چې په کندهار کې اوسېدونکو پښتنو، د میرویس په تحریک، پر گرگین باندي حملې کولو او د هغه د عسکرو قتلولو ته حاضر سول او پر خپله خاوره او ملکونو باندي یې د صفوي دربار احتمالي حملې ومنلې او خپلې سښې یې د بلا مخی ته سپر کړې؛ د دې معنا دا ده چې گرگین باید خلک دونه زورولي وي چې تر پزی یې رسولي ول او هغوی ته یې د نجات بله لاره نه وه پرې ایښې.

که چېرې د صفوي شاهانو او حکمرانانو اداري فساد ته وگورو نو مور ویلای سو چې گرگین او د هغه گرجي عسکرو او قواوو به د واکدارۍ په قلمرو کې د خلکو د سر، مال اونا موس هیڅ پروا نه وي ساتلې. خو دا چې ځینې مورخین، قاضي عطاءالله (د پښتنو تاریخ ص ۶۶) ملیسن، د افغانستان تاریخ ص ۲۲۳ په دې عقیده دي چې گرگین د میرویس څخه وغوښتل چې خپله لور هغه ته واده کړي او یا یې د هغه حرم ته واستوي او مرحوم بېنوا، میرویس نیکه ص ۵۸، فرهنگ، افغانستان در پنج قرن اخیر جلد اول ص ۶۹، او سیدجمال الدین افغاني تتمت البیان ص ۷۷ ادعا کوي

چي گرگين د خپل زوی دپاره د ميرويس څخه د هغه د لور غوښتنه وکړه او ميرويس خان دا خبره خپل عزت او ناموس ته بنسټکاره سپکاوی وباله او پښتنو مشرانو هغه ته مشوره ورکړه چې خپله يوه بنسټکلی وينځه د گرگين حرم ته واستوي او هغه وغولوي او د مناسب فرصت انتظار وباسي او ميرويس هم خپله وينځه د گرگين حرم ته واستوله او گرگين تر مرگه د پښتنو او ميرويس په دې چل پوه نه سو؛ په دې برخه کې د ټولو ليکوالانو د معلوماتو او اطلاعاتو منبع يوه ده او هغه د انگرېزي تاجر او سياح او وروسته تاريخ ليکونکي جوناس هانوي سفر نامه ده چې پخپله د خپل متن د ليکلو او دغه راز ادعاگانو لپاره هيڅ ډول ماخذ نه لري او له ځانه يې متن ليکلی او نورو هم ورسره منلی دی. خو زما په عقیده د کندهار د هغه وخت د حوادثو په باره کې بايد د جوناس هانوي او نورو دغه ډول مورخينو او سياحانو اطلاعات او ليکنې په غور او بشپړ احتياط سره وکتل سي.

مورخينو ځکه د هانوي ټولې خبرې په پټو سترگو منلي دي چې د کندهار د پيښو او د ميرويس د پاڅون په باره کې بل مفصل کتاب موجود نه وو او هغه پخپله دونه په جرأت ليکنه کړې ده لکه په ټولو پيښو کې چې پخپله حاضر وي. په داسې حال کې چې جوناس هانوي، په کندهار کې، د ميرويس خان له پاڅون څخه تقريباً ۴ کاله وروسته زېږېدلی دی. افغانستان يې په سترگو نه دی ليدلی او ايران ته هم يو ځل د خپل تجارت لپاره تللی او چې غلو يې مالونه ورڅخه لوټ کړي دي نو نادر افشار ته يې عريضه کړې او هغه يې له ليرې ليدلی دی او بيا په خپل ټول ژوند کې ايران ته هم نه دی تللی. په دې صورت کې بايد هانوي د خپلو معلوماتو منبع ښودلې وای او چې ده منبع نه ده ښودلې نو نورو مورخينو او ليکوالانو بايد د ده په کتاب او اطلاعاتو د استناد کولو په وخت کې دا فکر کړی وای چې هانوي دا خبری د چا په حواله کوي.

د کندهار د پاڅون د علتونو او پخپله د ميرويس خان د پاڅون په باره کې نه يوازي زموږ داخلي مورخينو بلکه د ډاکټر لاکهارت او ډاکټر ويليم فلور په څېر غښتلو مورخينو د جوناس هانوي په بې اساسو ادعاگانو او اطلاعاتو استناد کړی دی چې که موږ ټولو ته جلا جلا اشاره کوو د موضوع څخه ليرې کيږو او مجبور يوچي د هانوي په څېر يو بل لوی کتاب وليکو.

[په افغان جرمن آنلاين پورتال کې د جهاني صاحب آر شيف](#)